

Szocioliberálisnak lenni Magyarországon maga a nyomorúság

2013 szeptember 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A szocioliberalizmus magyarországi útja gyötrelem, a kijózanodás k?görgetegének feszül? sziszifuszi er?lködés, az örök másnaposság szédelg?, önemészt? rettegése.

A rémálmok tengerén épp csak a felszínen maradni képes tudat küzdelme, amely, ha ereje éppen engedi, csak a **Csillámfaszláma hangján képes megszólalni**, akkor is csak annyit, hogy **nyáh!** Idehaza szocioliberálisnak lenni olyan, mint **egy megcsömörlött id?járás-el?rejelz?nek**. [El?rejelzésb?l](#) pedig az utóbbi napokban sem volt hiány, legalábbis ami az **új közoktatási törvényt**, és annak lehetséges következményeit célozta...

Egészen elképeszt?, ahogy a szocioliberális tudat **a lidércnyomás függönyén keresztül érzékeli** és fordítja le a valóságból érke? információkat normanbates-i vendéglátássá. Az **új közoktatási törvény eszerint vérn?sz? náciterror**. Általánosságban az iskolarend?r el?ítéletes karhatalmista, aki keménykötés? bibliával veri a gyerekebe a karlengetés és mássággy?lölet tudományát. A délután négyig tartó iskolaid? alatt pedofil erkölcsstanárok molesztérálják' a tankönyvborító stilizált péniszével a szögesdrót mögé zárt csíkos ruhás árvákat. És végül a gonosz nagyvilágba lökik a rabtartóikhoz végletekig ragaszkodó 16 éves, torzlelk? kis maflákat, akik a szabadsággal már nem tudnak mit kezdeni.

A közös rémálomba teljesen elmerül? [TASZ el?rejelzése](#) szerint az iskolarend?r a fél iskolát kapásból küldi a dutyiba, mivel 18 év alatt minden második fiatalokú kipróbált valamilyen drogot. Nyilván mind egyszerre, tanítási id? alatt, a mássággy?löl? sulikopó szeme láttára. B?s Anett Liberális metaorológus' [egybeálmodott](#) egy tanulmányt is a törvénnyel, így jutott arra a következtetésre, hogy ez a **nagy konzervatív összeesküvés taszítja a hanyatlásba a szabadságuktól és méltóságuktól megfosztott magyar lelkeket...** A HVG-s id?járásfeljelent?' Ritók Nóra szerint az új közoktatási törvény ráadásul a szül?ket sem kíméli, klerikális rabigába és kussolásba er?lteti a gyerekek miatt minden áldozatra kész apákat és anyákat, a könnyek meg csak peregnek, csak peregnek lefelé az elszürkült arcokon...

Lesz itt minden tehát, cigányozás, néptánc, zsidózás, erkölcsstan, rend?rségi er?szak, mégtöbb teszióra és börtön, de még ennél is van további nyáh! Nevesincs facebook-el?rejelz?k a legsúlyosabb érvet is kimondták végre, az új közoktatási törvény ugyanis meggátolja a srácokat abban is, hogy az otthon magányában szabadon kiverjék, amire amúgy délután négyig mindeddig lehet?ségük nyílt.

Szent ?rületükben azonban - képzavarral élve - **elvéssz a gyerek.** Nehezen emlékszik vissza ugyanis az átlagpolgár arra, amikor az ezo-mez?k galamblelk? lakói gyomlálták a közoktatás mezejét, amikor Magyarország az **Aliz csodaországa volt, vagy legalábbis a Bálinté.** Akkor álmotdák meg például a kakaóbiztos számítógépet. De szép is volt, kár hogy nem látta senki. És akkor lett érdekelt a Kuncze-klán a könyvkiadói bizniszben. Különben

meg valahogy úgy volt Magyar Bálint és az SZDSZ a közoktatással, mint mikor a sivatagban bevezették a kommunizmust. Hogy először nem történt semmi. Aztán szépen lassan elkezdett fogyni a homok...

Ezenközben viszont felért a **kulcsos-gyerekek újabb generációja**, akik vélhetően épp a délután 4-ig tartó időszakban nyúlnak először a cigihez, fűhöz, piához. (liberális olvasóinknak: ezzel a jelenséggel például az úgynevezett köztereken, plázákban, pályaudvaron, lakótelepen, aluljáróban lehet például találkozni.) Ezenközben a tanároknak meg kellett barátkozniuk a gondolattal, hogy apa/anyu bármikor bejöhet lenyomni egy orrost vagy egy gyomrost, ha a gyerek - természetesen önhibáján kívül - rossz jegyet kapott. Mindezt annak tudatában, hogy egy szemetes vagy pincér többet keres náluk... És ezenközben beszoktak a rendszerbe a szerencsétlen szülők is, akik áldhatták a szerencséjüket, ha nem a pénzért, hanem hivatástudatuk miatt dolgozó tanárokkal hozta össze őket a sors. A kevésbé szerencsés szülők esetében olyan idegileg kimerült, amúgy más pályára vélhetően nem alkalmas kényszer-munkavállalók végezték a csemetéik oktatását, akik esetenként óra közepén fölfeküdtek a tanári asztalra, vagy zenére vetkőztek a diákok mobilkameráinak kereszttüzeiben...

Az érem jobbfelének részletei sincsenek persze kidolgozva, köszönhetően ez annak, hogy a FIDESZ hullámvölgyként viselkedik az ? Hoffmann Rózsikájával, és a kritikai hangokra elkóricál az olykor majdnem a halálba táncoltatott KDNP-s államtitkár asszony mögül, akinek már nehezen hihetőek az ígéretei, amiket különben még nyilván nem egyedül ötlött ki. A kétpárti bénázás mögött azonban felismerhető a szándék. A **központosítás** megmentette az iskolákat a **további eladósodástól** és a felelőtlen pénzügyi kényszer-döntések meghozatalától, valamint azoktól a szintén kényszerpályán mozgó, eladósodott önkormányzatoktól, akik megcsapolták az iskoláknak szánt forrásokat. A megemelt testnevelés-óraszám mind fizikai, mind szellemi értelemben jótékonyan hathat a tanulásra. **Délután hol máshol lennének jobb helyen a tanulók, mint a viszonylagos biztonságot nyújtó iskolában**, ha egyszer a szülők meghatározó többsége nem délben végez a melóhelyen és szalad haza felügyelni/képezni/korrepetálni/nyelvet tanítani/zenére oktatni/sportolni vinni a leszármazottját. Különösen, ha **iskolarend?** vigyázza **az oktatás biztonságát**, aki fel van ruházva olyan hatáskörökkel is, amelyekkel a tanár nem. A helyzet tehát korántsem olyan vészes, viszont minden megint az iskolán múlik, hogyan él új lehetőségeivel, mit képes kihozni belőle. És itt jön a szocioliberalisták által legkevésbé fájó elem, a **pedagógus-béremelés kérdése**. Szerencsétlen csapatnak 2008 óta nem emeltek bért, és most is csak az időközben elinflált részt sikerült korrigálni az átlagosan 34%-os emeléssel... És mint tudjuk kis pénz – kis foci... Reméljük hát a legjobbakat, és várjuk a 2015-ös újabb béremelést, hátha még több elhivatott tanárt csábít vissza a pályára. És legfőképpen bízunk benne, hogy a pedagógusi pályára lépett egyetemi spanjaink végre fizetnek pár sört, ha összefutunk véletlenül, mert már lesz miből.

Szocioliberalistáinknak pedig ezúton kívánunk kiutat a rettegés labirintusából! A kijózanodás keserű perceiben talán felismerik majd, hogy a kulturálódás mindig magában hordozott némi kihívást, és a magyar oktatási rendszer és is csak ehhez igyekszik igazodni. Erre gondoljanak, amikor bilire erőtetik, kézmosásra kényszerítik a szabadnak született csemetéjüket, akinek étkezését a kés-villa-kanál használatának elsajátításához kötik. A kommunikációt nyelvi rendszerbe kényszerítik, és eközben végig alá-fölérendelt viszonyban korlátozzák a gyermek jogait. **Bezony, a kultúra, az oktatás szelíd erőszak**, akárhogy is tiltakozunk ellene, és akadnak gyermeki lázadások, amiket a liberális szülő éppúgy csírájában elfojt, mint a többi szülő. A gyereke érdekében. „Te is más vagy, te sem vagy más.”- idézhetnénk az SZDSZ sírversét. A néptáncról meg az erkölcsantól pedig nem kellene annyira tartani... **Nem annyira nyáh!**

www.tutiblog.com

Ajánló